

Best Practice –I

Title of the Practice: Online Teaching-Learning Process

The Objectives of the Practice: The main objective is to create an atmosphere of the well online teaching-learning process in the Covid-19 pandemic. The college assesses the learning needs of every student at entry-level to establish specific learning objectives, develop online teaching-learning strategies and plans of action. Each student gets an opportunity to learn at his pace and the pass percentage is improved.

The Context: Online Teaching and learning is our main and important best practice in the pandemic situation. In which our faculty members used online platforms like Google Meet, Zoom, PPTs, YouTube, Audio/Video Lecture, etc. Academically bright students from non-urban backgrounds are daunted by the change of culture and face adjustment issues, addiction risks, and language problems that need typical teaching. many of the students from the rural background get admission to our college, so most of them are underestimating themselves or themselves because of assumptions such as the toughness of syllabus, the dilemma in the selection of course as most of the students are willing to take admission for engineering, Agriculture or Medical field but unfortunately, they won't get, so they get mentally depressed. For all such types of students, effective teaching and learning practice is necessary that will help to uplift the students from such conditions and build positive confidence among them.

The Practice: All faculty members introduce and discuss how to use online teaching-learning tools. The teacher first explained the scope and application of Bachelor of Science (B.Sc.) through the online mode. Then in subsequent lectures, he/she will introduce the topic and encourages students to share their understanding of the topic. Slow learners are thus identified during the subsequent lecture of theory classes. Difficult problems are initially set only for advanced learners who are encouraged to visit the library to read up e-journals, e-books, and e-newspapers. Home assignments, internal examinations, and class tests help to evaluate the overall performance and understanding levels of students through online platforms. Attendance is monitored regularly and only students fulfilling the 75 percent attendance criterion are permitted to submit online feedback (Google Form) regarding the online teaching-learning process. Furthermore, our institution frequently arranged online guest lectures from inter or intra university teachers for the betterment and brainstorming knowledge to students. Moreover, we also arranged many competitions such as online Elocution competition, Mehandi competition, Essay competition, Quiz Competition, etc. Due to such activities, students are get familiarized and their interest in particular field or subject is getting increased. The Feedback is reviewed regularly and every teacher is motivated through regular CDC and IQAC Meetings to do their best.

Evidence of Success: The results of year-wise annual examinations show a marked increase in the pass percentage from the first to the final year of the three-year B.Sc. course.

Problems Encountered and Resources Required: Because the majority of the students are from rural areas, there are issues such as network connectivity and power outages. Due to their socioeconomic situation, the majority of students do not have access to Android phones. Time and locational disadvantages are major constraints as remedial classes need to be conducted for slow learners while simultaneously covering the syllabus effectively for the entire class.

Best Practice: II

Title of the Practice: Helping hand during Covid-19 Pandemic

Objectives of the Practice:

The main objective of the practice is to create awareness about covid-19 virus and help poor and needy peoples of society in the form of mask, sanitizer's positive counselling for protection against virus. No any specific treatment is available initially so awareness and proactive measures are the primary and important weapon during the early stage of pandemic. For that purpose the faculties and some student volunteers come forward to help the people of deprived and poor who don't know the pandemic conditions.

The Context:

In the year the whole world suffers from covid-19 pandemic conditions, but the people from rural area, deprived and poor class suffers most. They don't have any idea of protection against virus and preventive materials with them. College decided to help such people by creating awareness and providing some preventive material like masks and sanitizers to them.

The Practice:

Covid-19 pandemic lockdown lay down by government as a part of preventive measures initially but then successively extended due to increasing cases of covid-19. It makes very large impact on the poor people, daily wages workers and local vegetable vendors in the form of food and arranging preventive materials like masks, sanitizers etc. to help this section of society college faculties and students on the occasion of birthday of college trusty Dr. Dhavalsinh Mohite-Patil we decided to help them by providing mask, sanitizers free and creating awareness personally to tackle pandemic.

Initially meeting is conducted by principal and followed by that on 04/03/2021 we all distributed into groups and distributed masks, sanitizers to some front line works, poor vendors, needy people of the society at their place. 1000 masks and approximately 100 bottles of sanitizers has been freely distributed. Beside that IQAC organised online covid-19 awareness quiz competition to spread awareness and take preventive measures against virus almost 200 students are participated in it. Furthermore faculties of college continuously counselling students by creating positive and safe atmosphere moreover some faculties also written blogs on daily newspaper for covid-19 awareness.

Evidence of Success:

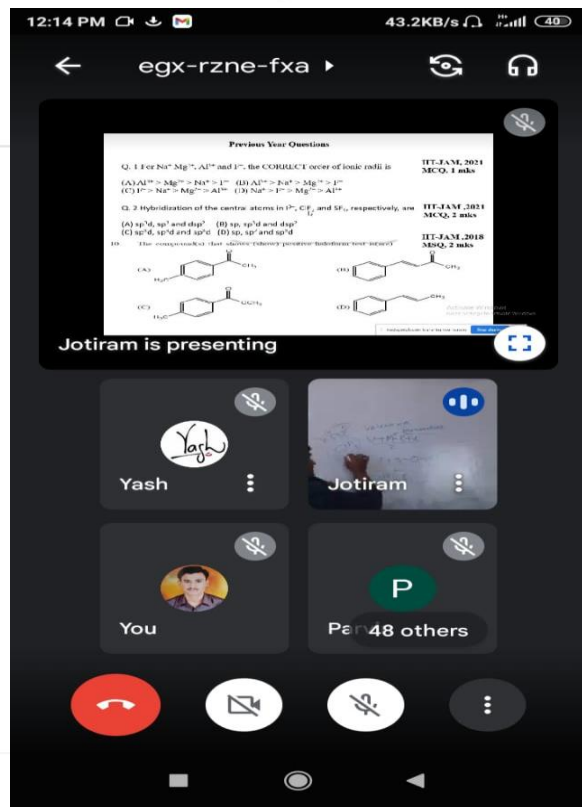
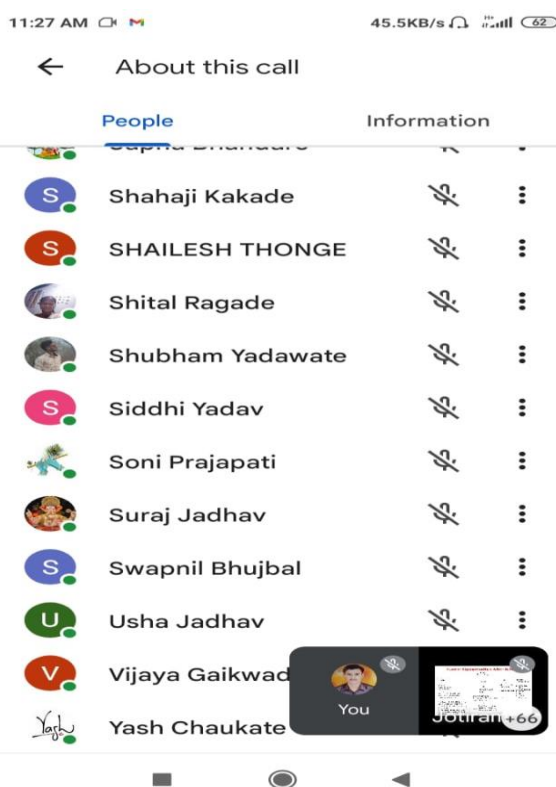
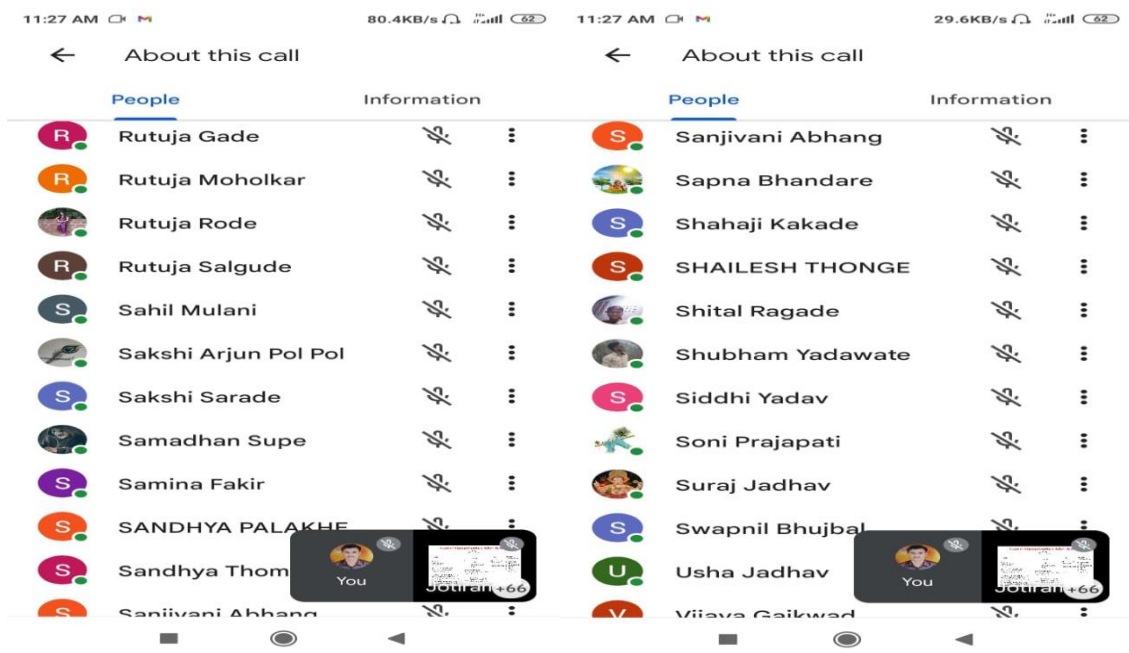
This helping to poor, needy and deprived section of society has made a positive and safe atmosphere among them. Activity is very much helpful with just not creating awareness but physically and mentally counselling. Blogs in newspaper makes awareness in mass scale of peoples which itself good evidence of success. Very less numbers of college students and their families suffers with infection due to covid-19 virus which itself shows the success of awareness.

Problems incurred and resources required:

For the above activity although every stakeholder of institute shared their time but due to lockdown conditions very less number of students participated. Covid-19 restriction also creates problems for gathering and distributing essential goods in poor peoples.

Beside all we are very much satisfied with our activity of helping and creating awareness among needy poor and deprived sections of society.

Name of the Activity: Online Teaching Learning Process

Name of Activity: Awareness of COVID-19 and its preventive measures

Name of Activity: Online Quiz for awareness among students and society

z [] ☆

Questions Responses **200** Settings Total points: 10

Sahakar Maharshi "Sa Vidya Ya Vimuktaye" Sahakar Maharshi Shankarrao Mohite-Patil Prathisthan Shankarnagar, Akuj Sanchalit
Pratapsinh Mohite-Patil Mahavidyalaya
A/p - Karmala Tal. Karmala, Dist. Solapur (Maharashtra)
(Affiliated to Solapur University, Solapur)

Section 1 of 2

COVID-19 Pandemic Awareness Quiz 2020

Internal Quality Assurance Cell (IQAC)

Email *

Valid email

This form is collecting emails. [Change settings](#)

Full Name *

Short answer text

[+] [] [] [] [] [] [] [] [] []

z [] ☆

Questions Responses **200** Settings Total points: 10

200 responses

Accepting responses

Summary Question Individual

Insights

Average 8.12 / 10 points	Median 8 / 10 points	Range 2 - 10 points
------------------------------------	--------------------------------	-------------------------------

Total points distribution

Points scored	# of respondents
0	0
1	0
2	0
3	0
4	0
5	5
6	20
7	20
8	60
9	50
10	30

सध्याच्या परिस्थितीपुढे समाजाच्या प्रत्येक घटकाला निहाळण्याचा आवणाला प्रलप देण्याचे कोविड-१९ हा रोग कधी हद्दपार होईल व कोरोनानंतरचे जग कसे असेल? सामाजिक पाहता कोविड-१९ हा रोग हद्दपार करणाऱ्यासाठी व कोरोनानंतर हा रोगाच्या दुःखाचा संपन्न देशाची व राज्याची प्रशासन यंत्रणा व संशोधक

कोरोनानंतरचा श्राव

राष्ट्रीय दायित्व कल्प घड्याळीचा पाठलाग करीत आहेत. सध्या या रोगामुळे संपूर्ण जगाला खूप मोठ्या समस्यांना सामोरे जावे लागले व नशागण आहे. कोविड-१९ हा रोग भयानक आहे. सध्या एक विज्ञानाचा अन्वेषण व प्राथमिक या शास्त्राचे व नवतंत्रज्ञानाकडून सहाय्यता घेण्याचे केवढ्यास मना पाहणे हे सध्याचे सर्वात महत्त्वाचे धोरण आहे. तसेच यापुढे शास्त्रज्ञांनी कोरोनानंतरचा भाव कसा असेल, याची प्रतिक्रमा घ्यायची व तयार करावी. कोविड-१९ रोगाचा विविध घटककार होण्याचा परिणाम व भविष्यातील संकटकाळासाठी धातू.

सामाजिक घटक :
कोरोना या रोगामुळे सर्वांत जास्त विपरीत परिणाम हा सामाजिक घटकाने झालेला आहे.

क्रियांचे पाहणे आणि, आरुग्णालयात जमून राहिलेला टिका व आज संपूर्ण जगाला त्याचे हाव

संधी :
सध्यापर्यंतची पाहता मानवाने समाजात किती प्रमाणात व कोणकोणत्या पात्रांसाठी जबाबदार आहे, याचा विचार करावयास हवा. कोरोना विषाणूने अखंड जगाला धातिलेले संपूर्ण व समाजे अन्वेषण करण्याच्या पद्धतीची जाणीव करून दिली. भासातमध्ये समाजाच्या संस्कृती, प्रथा व परंपरा यांचा विचारही अर्ध समाजातून घेण्याच्या दृष्टीने जगाला विचार कराव्यात पाहणे पाहणे, पाहणे पुढील काळातून वेगवेगळे जगाला मानव कल्याणासाठी धोरणकारांची भूमिका या पाहणी आहे. याच भासात जगाला योग्यता व योग

पाहण्यामुळे वेगवेगळे काळात मानवता धर्मे वाढीस आलेले व समाजातील सर्व घटकेत होकर घेऊन सामाजिक विषयांची टी कमी करण्यासाठी म्हात. समाजाकडून पुढील काळात जाईल. यापुढे जायली भासात संस्कृती व धार्मिक ग्रंथ खूप मोठी भूमिका बजावतील. समाज पाहण्यास संस्कृतीपेक्षा आध्यात्मिक संस्कृतीचे महत्त्व जास्त पाहिले.

आर्थिक घटक
कोविड-१९ या रोगामुळे स्थान, स्थान व मोठे जसे सर्वेच उद्योग बंद असल्यामुळे समाज दुष्काळी परिणाम देण्यास व समाजाच्या आर्थिक परिणामात होतारा टिका आहे. कितीकडे लोक पोहोचता झाले व यासाठीचे उपाय व यासाठी पाहणे खूप मोठी समस्या निर्माण होऊन देण्याचे धार्मिक समाज उभय (जीवनी) हे प्रबंध खाली आले. तसेच काही अन्वेषणकांच्या भवे वामुळे गांधी व श्रीमंत यांच्यातील टी आणखी वाढण्याची भीती व्यक्त होतारा टिका आहे.

देशाची आर्थिक घडी पुन्हा बांधण्यासाठी महत्त्वाची गोष्टीचीच्या 'छेक्याकडे वला' या संकल्पनेनुसार उद्योगाचे जाणे (पुढील काळात कायद्याने नये) हे शाही भागातून घ्यायचे. शाही भागातून घेण्याचे उपाय घ्यायचे आहे. त्यामुळे भविष्यात देशाची स्वातंत्र्य विकासास मदत होईल, यासाठी शासन शाही आदर्शक आणण्याचा पाठलाग व आर्थिक साहाय्यतास साहाय्यता देण्यास करणे पाहणे आहे. उदा. - पहिला कायदा घड्याळी देऊन नवीन उद्योग उभारण्यात साहाय्यता देणे, कृषी क्षेत्रात आर्थिक भा देऊन समुद्र रेली हा उद्योग आर्थिक प्रभावातून अन्वेषण आणणे, शाही भागातील वृद्धांसाठी व त्यांच्या जीवनाच्या उपाय करून नवीन व होतारा उद्योगांच्या प्रोत्साहन देऊन आर्थिक महत्त्व करणे, नवीन वस्तुसंज्ञा स्वतंत्र बाजारपेठ स्थापन करून लोकांच्या स्वदेशीपणात साहाय्यता निर्माण करणे इत्यादी. तसेच समाजाच्या सर्व घटकेतील लोकांच्या शासकीय यंत्रणा व साहाय्यता विषयात निर्माण होण्यासाठी कायदापेक्षा प्रबोधन करून वैधानिक परिधान करणे लागेल व शासन हे जसेच विचार करण्यासाठी असेल, ही भावना निर्माण करावी लागेल, त्याच शासकांचा पदसून काढणे व जसून शासकां विचाराची काणे हाती घेता येतील.

(नेहरू अन्वेषण यंत्रणातून दुष्काळीसाहाय्य विषयाचे विचारपत्र आहे.)

समाजातील काही घटक हे रोज नवनवीन पदार्थ बनवण्याचे शिकत आहेत व करत आहेत, तर काही घटक हे एक वेळच्या अन्वेषणा प्रतीक्षित व्याकृष्ट होत आहेत. मजूर वर्गातील हाताला काम नसल्यामुळे घर व प्रपंच कसा चालवाय हा यक्षप्रश्न त्यांच्यामुळे उभा राहिला आहे. त्यामुळे अन्वेषणा प्रतीक्षित मजूर वर्गातून देशाच्या धोरणांतून सर्वात मोठे स्वातंत्र्य होत आहे.

दृष्टिक्षेप
● प्रा. डॉ. प्रवीण देसमुख

खरेतर, पुरातन काळापासून सर्वेभारतभरामध्ये शिक्षणसंस्कृती ही प्रगल्भ, गौरवशाली व वैभवाशाली राहिलेली आहे. पुरातन काळातच गुरुकुल शिक्षण पद्धती होती व तेव्हाच शिक्षकांना १५ पैसा व ४६ कलांची मिळी प्राप्त झाली. या गुरुकुल शिक्षण पद्धतीतच श्रीकृष्ण, यज्ञराज, एकलव्य, अर्जुन असे अनेक धूर्त व धैर्यवाने आयुष्यातला सातवा वेतनी वीर, ज्यांनी संपूर्ण भारतवर्षामध्ये आपले नाव सुवर्णाक्षरंती कोरले. एखादेच नव्हे तर ज्या ज्या वेळीस राष्ट्रधर्म रक्षणासाठी व मानव कल्याणासाठी राजे पडली त्या त्या वेळीस या शिक्षण पद्धतीने आपले अमूल्य असे योगदान दिले आहे. शिक्षणामध्ये वर्तमानाचेच परिचय घडवण्याची क्षमता आहे. याच शिक्षण पद्धतीने आचार्य ध्यानाचाराखे गुरु दिले व्ही, ज्यांनी रुरुवाच्या कडेला असणाऱ्या चंद्रगुप्त मौर्याला भारताचा सम्राट बनवले.

पुढे जाऊन याच शिक्षण पद्धतीला आपली दृढ कल्याणाच्या हेतूने महात्मा जोतीबाब फुले व साचिवीबाई फुले यांनी आपले आधुन्य वेपार व आधुनिक शिक्षणाचा पाय रचला. नंतरच्या काळातचामध्ये जॉर्ज टिडि यांच्या एका गीतातील 'तुम्हा हाती तूप आरं, तुम्हा हाती साय, या समाजाचं काय ? पत्र्या... या समाजाचं काय?' या ओवीप्रमाणे कर्मवीर भाबासाहेब जगदाळे, कर्मवीर भाऊराव घाटील, फंजापराव देशमुख, चाचुली साठुळे, सहकारमठची शंकराव मोहिते-घाटील, लोकरनेते प्रतापसिंह मोहिते-घाटील यांच्यासारक्या समाजसुधारकांनी समाजाच्या शिक्षणासाठी आपले अमूल्य असे योगदान दिले.

परंतु कोविड-१९ या रोगामुळे सामाजिक व आर्थिक घटकांचरीबरेच रौखणिक क्षेत्रावर दूप

भोवता प्रमाणातच्ये विपरीत व दुःखाची परिणाम होताना दिसत आहे. किंबहुना कोराना हा शिक्षणासाठी बाधा तर उरणाच नाही ना? अशी शंका उत्पन्न होत आहे. पुढेच्येच्या अहवालातुमारा भारतातच्ये जवळपास ४० कोटी विद्यार्थी यांमुळे प्रभावित झाले आहेत. सद्यपरिस्थितीतच्ये महाविद्यालय व शाळा बंद आल्यामुळे विद्यार्थ्यांना त्यांच्या परिवारविषयी चिंता सततच आहे. वर्षभर अभ्यासाची तयारी करून घरातच होण्याची स्वप्ने घेण्याची सुवायिदी आज याच अंधकारातच परिस्थितीची मालना कळताना दिसत आहे. परंतु वास्तविकदृष्ट्या ही परिस्थिती एखादी किंवा यादवपत्नी आहे का? ना भाड्यात घेतलेल्या कुल ग्राही, फक्त आपल्याला सध्याच्या शिक्षण व्यवस्थेत काळाची गरज ओळखून तयारलेले आपल्या बंदून करावे लागतील.

आमूलात बंदून घेऊने सर्वप्रथम आपली शिक्षणाची व्याख्या बंदवली पाहिजे. भाड्यात घेतले, वैतिकादृष्ट्या शिक्षण हे फक्त उदाहरितासाठी व केवळ देशभोगातुते मर्यादित वे राहता, आयुष्याचे प्रयोगच होण्यासाठी लागूगी शिक्षण जात घराचे आहे. किंबहुना सर्वगुणसंच

लक्षवेधी

● प्रा. डॉ. प्रवीण देशमुख

व संविकारात्म तसेच स्वतः-बरोबर जगाला ओळखता येण्याचा आत्मविश्वास त्यातचून निर्माण होणे, असे शिक्षण काळाची गरज आहे. परंतु सध्याचे शिक्षण हे फक्त गुणसंच होताना दिसत आहे.

केंद्र व राज्य सरकार यांचे रौखणिक व्यवस्थेवर अधिक लक्ष देऊन भरीव आर्थिक तरतूद करण्याची गरज आहे. किंबहुना एकूण विद्यार्थ्यांचा असणाऱ्या पूर्णवेळ शिक्षकांचे संख्या याचाही संपर्क साधना पाहिजे. एकवेळ आर्थिक घटकातच्ये सुवात्या राहिली तरी यानेन, कारण त्यामुळे काय तर आपले एक किंवा दोन वर्षांचे नुकसान होईल. परंतु शिक्षण व्यवस्थेतील राहिलेल्या सुवात्यांचा परिणाम हा पूर्ण एका

पिढीला पर्यायाने देताला नुकसानकारक ठेवत. सध्याची शिक्षण प्रणाली ही

तार्किकदृष्ट्या अधिक आधुनिक व तलम करावी लागेल. यातच्ये इंटरनेट व संगणक प्रणालींचा व्यापारीत जात घरा करणे, तुळुवाच्य पद्धतीचा अंमलातु करणे, ऑनलाईन शिक्षण पद्धतीचा पाय करणे, जेसु- अर्जिन, टीका, मुक्त, स्वयं आदी पॉर्टलच्या उपयोग घाडवणे किंवा ग्राहील काही अभ्यासक्रम हे हातनेच व विद्यार्थ्यांच्या अभ्यासक्रमात समाविष्ट करणे, अभ्यासक्रमातुमारा अभ्यास साहित्य तयार करणाऱ्यादी शिक्षक व प्राध्यापक यांचा प्रबोधन करून त्यासाठीच्या कार्यशाळा आयोजित करणे, ऑनलाईन परीक्षा संघटना उभारणे, प्राचीन भाषातील व शाही भाषातील विद्यार्थ्यांना व त्यांच्या कौशल्यता याच देऊन व्यवसायातुमारा अभ्यासक्रम सुरू करणे, इत्यादी व हे कला असताना समाजातील सर्व घटकांचा याचा न्याय होण्यासाठी समाजसुधारक व समाजसेवक यांच्या सहकार्यातून अद्ययाचन असे शिक्षण व्यवस्था उभारणे हे गरजेचे आहे. तसेच अर्जिन, आत्मविश्वास व आत्मबलाने देशाचे शिक्षण आपल्याला निर्माण करता येईल.

(नेहाक कल्याण महाविद्यालयात तुळुवाचीवताळ विभागाचे विभागाध्यक्ष आहेत.)

